

dispensation til at anvende blyhagpatronerne på deres skydebaneanlæg foreløbig indtil den 1. april 1997.

Justitsministeriet har oplyst, at de indleverede blyhagpatroner – ligesom anden ammunition, der skal bortskaffes – destrueres ved forsvarets foranstaltning.

Spm. nr. S 2287

Til justitsministeren (15/5 96) af:

Niels J. Langkilde (KF):

»Hvad blev konsekvensen af DAKA's forsøg på at aflive høns med CO₂ i begyndelsen af februar 1996, hvor aflivningen som bekendt ikke tog 1 minut, men mellem 45 og 60 minutter (jf. artiklerne i Morgenavisen Jyllands-Posten den 3. februar 1996 »Høns aflives uden kontrol« og »45 minutters døds-kamp«)?«

Svar (23/5 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Veterinærdirektoratet. Det fremgår bl.a. heraf:

»Veterinærdirektoratet var forud for hændelsen bekendt med metoden, idet den et stykke tid havde været anvendt af en anden destruktionsanstalt. Direktoratet finder, at aflivning af udsætterhøner med CO₂ i container fra et dyreværnsmæssigt synspunkt er en acceptabel metode. Det er naturligvis en forudsætning, at der skrives ind, hvis der opstår en situation, hvor systemet svigter, således at dyreværnslovens bestemmelser om en så hurtig og så smertefri aflivning som muligt altid overholdes.

En tilsvarende metode anvendes til aflivning af mink og overskydende daggamle kyllinger, jf. § 62 og § 63 i bekendtgørelse nr. 1037 af 14. december 1994 om slagtning og aflivning af dyr.

Den sag, der blev omtalt i Jyllands-Posten, blev undertegnede [en ansat veterinærinspektør/dyrlæge i Veterinærdirektoratet] bekendt med om formiddagen den 2. februar gennem henvendelse fra Jyllands-Posten og TV Midt-Vest. På baggrund af journalisternes beskrivelser kontaktede jeg samme dag telefonisk DAKA, Løsning, med henblik på at undgå gentagelser. Det blev fra DAKA oplyst, at der havde været

en repræsentant fra Hydrogas til stede for at styre gastilledningen; vedkommende var angiveligt kun til stede, fordi pressen havde meldt sin ankomst. Det var DAKA's tanke, at ansvaret for aflivningen skulle ligge hos producenten. Jeg gav udtryk for stor betænkelighed, hvis der ikke er en ansvarlig person fra DAKA til stede under aflivningen. Dette blev gentaget i et brev af 5. februar til DAKA, kopi vedlagt. Jeg kontaktede endvidere repræsentanten for Hydrogas, der kunne bekræfte, at aflivningen på et tidspunkt i processen tog for lang tid. Sidst på dagen blev sagen drøftet med kredsdyrlægen i Viborg Amt, der havde haft lejlighed til at se TV Midt-Vests optagelser. Konklusionen var, at producenten som den ansvarlige for hønerne blev meldt til politiet for overtrædelse af dyreværnslovgivningen. Det vil være op til politiet at vurdere, om der også skal rejses tiltale mod andre af de tilstedeværende og DAKA. Veterinærdirektoratet er ikke bekendt med, om det er sket.

Der synes ikke at være tvivl om, at hændelsen skyldes et for stort udslip af CO₂ fra containeren under ilægning af høner. Metoden forudsætter, at koncentrationen af CO₂ under hele forløbet er passende høj. Dette opnås ved, at det CO₂-udslip, der uvægerligt sker ved ilægningen af høner, ved åbning af luger afpasses efter tilledningen. En løbende overvågning af de høner, der lægges i containeren, eller udstyr til måling af koncentrationen vil hurtigt afsløre, om noget er galt. Optræder en sådan situation, må ilægning af høner standses, til der igen er opbygget en passende CO₂-koncentration.

Der er yderligere to destruktionsanstalter, der ikke anvendte metoden. De pågældende kredsdyrlæger blev bedt om at tage kontakt til disse for at forhindre lignende situationer.

Veterinærdirektoratet har efterfølgende drøftet proceduren for fremtidige aflivninger af udsætterhøner med DAKA, jf. vedlagte kopi af brev af 12. marts 1996.

Producenten havde valgt at lade de af sagen omhandlede høner aflive på stedet, fordi han forventede, at en del af dem ikke kunne erklæres egnede til transport til slagtning i Tyskland.«

Justitsministeriet kan henholde sig til det af Veterinærdirektoratet anførte. Det bemærkes, at Justitsministeriet ved besvarelsen ikke har vedlagt de i udtalelsen fra Veterinærdirektoratet nævnte skrivelser, men at de om ønsket kan blive fremsendt.

2. Det kan yderligere oplyses, at Justitsministeriet den 16. april 1996 fra Landbrugs- og